

E

MÁRIA BLŠÁKOVÁ

LÁSKA

od A po Zet

www.elist.sk

www.elist.sk

Láska od A po Zet

Mária Blšáková

Upozornenie

Všetky nicky, ktoré sú použité v tejto knižke, sú vymyslené. Keďže denne pribúdajú nové, nemôžem zaručiť, že rovnaký alebo podobný v tejto chvíli už neexistuje, no s knižnými nemá nič spoločné.

Autor: © Mária Blšáková
Korektúra: Mgr. Marta Benešová
Obálka: © Adriána Švarná
Vydavateľstvo: © Elist s.r.o.
Rok vydania: 2017, prvé vydanie

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

ISBN: 978-80-8197-079-5

„Jestvuje krajina života a smrti
a mostom medzi nimi je láska.“

Thornton Niven Wilder

Agátu kikiríkanie Mariškinho kohúta už nevystreľovalo do sedu. Prestala si prikladať dlane na uši a cez hlavu prehadzovať paplón. Vraví sa, že človek si zvykne i na šibenicu, no niekedy si to, čo ho predtým rušilo, dokonca obľúbi. Už by si začiatok dňa bez budenia hrebenáča nevedela predstaviť. Bol ako výstrel zo štartovacej pištole.

Sadla si a labužnícky sa povystierala. Potom vstala, obliekla si župan a bosá vybehla na dvor. Bol tam. V rednúcej tme hrdo stál jej nový plot. Vyzeral ako monument priateľstva. Pousmiala sa nad týmto prirovnaním. V duchu sa vrátila do rušného včerajška a v hrudi sa jej rozlialo príjemné teplo. Kto by bol pred rokom povedal, že bude bývať v svojom dome? A k tomu opradenom dávnou láskou a súčasnou spolupatričnosťou?

Obrátila sa k domu a pohľad jej padol na podkovu od Martina. Ruky si prekrížila na prsiach a dlane priložila na ramená. Pobožkal ju len na chrbát ruky, ale bolo to také... V duchu hľadala najvhodnejší výraz. Vedela, že sa určite tvári ako idiot, ale môže si to dovoliť. Nik ju predsa nevidí.

Niečo pred piatou postavila vodu na čaj, a kým zovrela, doniesla z obývačky škatuľu s fotografiami. Obsah vyklopila na stôl a založila si okuliare, ktoré využívala čoraz častejšie. Hneď prvý obrázok ju rozosmial. Bola na nej ona, Juraj a babka. Babka sedela na nízkej lavičke. Na kolenách mala prútený košík a lúskala fazuľu. Juraj

jej zozadu visel na krku a Agáta mu na hlavu mierila drevenou puškou. Okamžite sa jej vyba-
vila radostná atmosféra, i keď na fotke to vyzrelo
ako rukojemnícka dráma. Vzala do ruky ďalší
obrázok a potom ďalší. Kútiky úst sa jej hýbali
ako ručička na dedkovom ampérmetri. Dávno si
neurobila exkurziu do minulosti, no dnes ráno
cítala akúsi potrebu. Z mnohých fotiek sa na ňu
usmievali jej priateľky. Na jednej bola Táňa.
Smutná tvár prezrádzala viac ako jej čierny
odev. Na ďalšej sedela Júlia za pokladňou s vyp-
lazeným jazykom. Najviac fotiek bolo skupino-
vých. Z výletov na bicykloch, z opekania, zo sta-
novania na Šírave, z osláv. Usmievala sa nad
účesmi, grimasami i príjemnými pocitmi. Fotky
s Evou ju vrátili do čias, ktoré sa spájali i so smut-
nými vecami, ale zahнала ich ako otravnú mu-
chu. Načo smútiť nad sklamaniami, keď život
priniesol toľko krásneho?

Našla i tri fotky otca. Jednu z čias, keď bol
ešte na vojenčine. Druhú s nimi, keď boli úplne
malí, a tretiu s mamou, pravdepodobne niekedy
po svadbe. Už vtedy zazerala ako hrom do buka.
Škoda, že Boh či osud rozhodli, že musel otec
z tohto sveta odísť skôr ako ostatní. Rovnako ako
Antonov. Hádám Alžbeta našla spôsob, ktorým
aspoň trochu zmenšila jeho bolesť zo straty.

Nechala fotky tak. V spálni si navliekla
hrubé ponožky a vkĺzla do teplých papúč. V ča-
rovnej krajine za padacími dvierkami potiahla
šnúrku a rozsvietila žiarovku. S pokorou a úctou

otvorila kufor a vybrala ďalšiu obálku.

Milý Anton! 22.9.1960

Tvoj list ma rozplakal. Predstavila som si, ako sa teraz cítiš, a uvedomila si, že moja predstava je len zlomok z toho, čo musíš zažívať. Rozumiem Tvojim výčítkám voči sebe, lebo sama by som mala také pocity, ale životné diania asi nefungujú podľa toho, aký krok podnikneme. Myslím, že osud nás netrestá za rozhodnutia urobené v dobrej viere.

Viem, že teraz Tvoj smútok nič nezmierni. Napriek tomu z toho, čo si písal, prežil Tvoj otec krásny život. Miloval Tvoju mamu a dokázal to, že na neho budú ľudia s láskou spomínať. Ak by bol zlým človekom, mohol by žiť aj dvesto rokov a nezanechal by v srdciach blízkych žiadnu stopu, len trpké spomienky. Chcela by som byť taká múdra, aby som vedela nájsť správne slová.

Pri čítaní Tvojho listu som si kadečo uvedomila. Skúsím byť zhovievavejšia k rodičom. Skúsím nesúdiť a viac chápať. Každý človek je súčasťou niečoho a súčasťou mňa sú oni. A tiež... už takmer tri mesiace si mojou súčasťou aj Ty. Kiež by som Ti tak vedela pomôcť.

Teraz mi niečo napadlo, aj keď to možno bude znieť sebecky. Vraavel si, že keby si neodišiel z domu... Anton, keby si to neurobil, nenájdeš si priateľa, pre ktorého si taký dôležitý, že Ťa pozval svojmu synovi za krstného otca. Ak by sa toto všetko neudialo, v tejto chvíli by si ma nepoznal a ja by som nepoznala Teba.

Nemôžem Ti povedať, aby si nesmútil, lebo to sa

nedá, ale skús smútiť s vedomím, že to tak malo byť, a myslí na všetko pekné, čo v tebe Tvoj otec zanechal.

Objímam si Ťa. Som s Tebou.

O dva dni neskôr.

Zasa sedím pod lesom. Je nedeľa, päť hodín večer. Onedlho si o mne začnú šuškať po dedine, že som sa zbláznila ako Viktorka. Nemala som kedy odoslať tento list, a tak som si povedala, že Ti napíšem ešte aj dnes. Ráno sme boli s Mariškou v kostole. Vojtech teraz nechodí. Vyhovára sa, že niekto musí dávať pozor na polievku. Pán farár mal dnes čudnú kázeň. Rozprával o dominancii Boha ako základu cirkvi a porovnával ho s mužom, ktorý je zas hlava rodiny. Vrael, že tak ako nesmieme spochybňovať Božie zámery, tak isto musíme v každej rodine rešpektovať bez výhrad muža, lebo on je jej hlavou. Mariška sa nespokojne vrtela. Keď omša skončila, kliala v toľkých nárečiach, že som si niečo musela len domyslieť. Vojtech je dobrý muž, no dušovala sa, že keby robil sprostosti, vytne ho lieskovicou ako hada. Bola ako pes odtrhnutý z reťaze. Vraela, že nám Pánbožko poslal sprostého služobníčka, ktorý netuší, o čom je skutočný život. Veď keby žena naozaj bez rozmýšľania počúvala a plnila všetky priania svojho muža, tetka Pokorná by svojmu korheľovi nalievala od rána do večera. Pán farár sa v kázni dotkol aj zlého vplyvu kníh na pokoru ženy. Vrael, že dnešné ženy sa chcú vyrovnáť mužom a rozhodovať o svojom živote so spurnosťou a sebeckosťou, neberúc ohľad na svoje poslanie na tomto svete. Priznávam, že som sa celkom zabávala. Akoby som počula Blažejovu matku. Inak, chodieva mu upratovať

a susedka vraví, že ktovie, či mu nediktuje i kázne. Poobede som upiekla tvarohový koláč a polovicu vymenila so susedkou za jej slivkový s posýpkou. Pečie skvelo.

Tak ti rozmýšľam, Anton, obklopená touto krásnou prírodou, či sa viera v Boha nevyznáva inak než modlitbami. Možno by svet vyzeral inakšie, keby ľudia prestali niečo mechanicky odriekať a sústredili sa viac na lásku k blížnemu, susedovi, priateľom...

Ak je totiž pravda, že Boh je v každom z nás, je na nás, ako s tým darom v sebe naložíme. Nemyslím, že keby z nás chcel mať bezduché poslušné ovečky, obdaroval by nás slobodnou vôľou. Možno sa niekde stala chyba. Možno sa Písmo sväté za dve tisícročia prekladmi zdeformovalo natoľko, že jeho zmysel unikol. Alebo je to zámer z čias, keď bolo treba udržať ľudstvo v pokore a poslušnosti a hroziaci Boží prst bol najúčinnnejším prostriedkom.

Pekný nový týždeň prajem. Opatruj sa mi.

S láskou

Alžbeta

P.S. Usmej sa.

To, že Alžbeta plakala, Agátu vôbec neprekvapilo. Anton jej je už blízky, súcitiť s ním. Naznačila to párkrát. Slová „objímam si Ťa, som s Tebou“ boli prejavom sústrasti. Vedela si živo predstaviť, ako vyzerá objatie, pri ktorom dávame vedieť, že sme tu a že nás trápi bolesť blízkeho človeka. Ale slová „už takmer tri mesiace si mojou súčasťou aj Ty“ a ešte to záverečné

„s láskou“ sú o inom. Vraví mu tým, že sa pre ňu stal dôležitý.

Sú takí dojímaví. Vklzli jej do života, či ona do toho ich, len nedávno, no má k nim veľmi blízko. Škoda, že sa nedá cestovať v čase. Rada by ich spoznala osobne, aj keď je pravdepodobné, že by sa o nich nedozvedela toľko, koľko z listov. V mysli sa jej vynorila Klingáčikova teória o spoznávaní vnútra. Asi má pravdu. Vlastne, určite

ju má. Pohladila hárok papiera a vložila ho do obálky. Potom do vrečka medzi prečítané. Pozrela na mobil. O desať minút sedem. Rýchlo zatvorila kufor a zbehla dolu. Dala si sprchu, učesala vlasy, poliala daturku a započúvala sa...

„Len štyri? A ostatok ste kde podeli, pľuhy lenivé? Šak sa len okúňajte! V polievke už bude neskoro vstupovať si do svedomia.“

Agáte zašklbalo kútikmi pri predstave, ako si sliedky búšia do hrude a opakujú: „Mea culpa.“

Z chladničky vybrala hrniec a naplnila plastovú nádobu gulášom. O chvíľu už búchala na susedkine dvere.

„Dobré ráno, Mariška. Prečo ste včera neprišli? Stavím sa o čokoľvek, že ste sa zľakli toľkých pekných mužov,“ Agáta jej podala nádobku.

„Jój,“ hodila Mariška rukou, „čo už ja. Stará som. Truhlu mi je treba vyberať a nie mládencov obzerať, ale ten vrkočatý, na tom by sa veru dalo oko popásť. Velice by ku tebe pasoval. A čože si mi to za fajnotu doniesla? Musím sa trochu

hamúvať, bo sa nevojdem do bikín.“

SomSamSvoj – Nazerám, či tu nie si. Nie si. Veľká škoda. Dobrú nôcku, Agáta.

Algi – Akoby som nebola? Aha, veď som tu. ☺

Škoda, že tu nie je, pomyslela si, ale bolo príjemné vedieť, že na ňu včera čakal, hoci mal tiež akúsi prácu. Mysľou jej prebehlo, že každý normálny človek, čo nemusí v nedeľu do práce, určite spí, no v stĺpčeku priateľov zazrela Cicušku. Super, takže niektorá z troch neotvorených RP bude isto od nej.

KabakusO_28 – Si strašne sexi. Veľmi ma vzrušujú staršie ženy. Nechcela by si sa stretnúť? Mám auto. Prišiel by som, kam povieš.

Algi – X

husiarka – Práve som sa vrátila od teba. Bol to perfektný deň. Normálne ma bolí sánka od smiechu. Čo myslíš, dá sa mať v lícach svalovicu? Idem pod sprchu. Ráno mám zákazníčku. Mám ťa rada.

Algi – Moje chúďatko. Neoddýchneš si ani v nedeľu. Ďakujem ti za všetko. Aj pre mňa to boli dva super dni. Musíš u mňa na noc zostať častejšie. A... aj ja teba ľúbim. ☺

Cicuška – Nazdar, zlatino. Prečo nespíš? Mňa vyhnalo z postele to ticho, čo tu je.

Algi – Ahoj, Julka. Musela som ísť skontrolovať plot. ☺ Po vašom odchode som vyšla na cestu a kochala sa i z opačnej strany. Som šťastná ako blška. Stále si premietam včerajšok. Na tom pôjde si nás poriadne prekvapila.

Cicuška – To nemyslíš vážne, veď tieto hlúposti sme sa učili v škole. Mám len dobrú pamäť. Učím sa ľahko, ale neviem iné veci. Každý na niečo je.

Algi – To nebolo vedomosťami. Mám na mysli to hlboké poslanstvo na margo múdrosti a hlúposti ☺

Cicuška - ☺ Potrebovala trochu schladiť, tá naša Ahahanka vševediaca, ale obe vieme, že jej našťastie šibe len občas. Počuj, zdá sa, že ju ten Štefan celkom očaril, čo povieš?

Algi – A čuduješ sa? Do škôlky chodia maminy alebo babky. Vo vinárni či na občasnej diskotéke je to samý cucák. Nemá kde naraziť na poriadneho chlapa. Je logické, že pekný, inteligentný muž neujde jej pozornosti.

Cicuška – Celkom by som jej ho priala. Už dlho len tak poletuje ako kolibrík. Ovonía, obkuká, vopchá sosáčik, ☺ no z ničoho vzťah nie je ☺ U Martina asi veľké šance nemá, i keď nechápem, prečo ten chlap robí také drahoty ☺

Algi – Možno je pre neho príliš hyperaktívna. Martin pôsobí vážne a seriózne. Nevieme, čo má za sebou. Možno má s podobnou povahou zlé skúsenosti a hľadá niečo pokojnejšie. Alebo len nepreskočila iskra. Zdá sa, že u Štefana vzbudila väčšiu pozornosť. Tebe sa nepáči ani jeden? ☺

Cicuška – Ale čoby nie. Obaja sú na zjedenie. Martin pôsobí tajomne a Štefan... toho musí zbožňovať každý. Má sakramentský sexepíl a myslím, že to vie. Páčila sa mi jeho prirodzenosť.

Algi – Len prirodzenosť? ☺

Cicuška – Joj... Aguška, veď si ho videla. Je to typ

človeka, ktorý je zvyknutý na pozornosť. Ten musí mať báb na ratu Božiu a k tomu, ja potrebujem šialenca. Takého, čo nemeria slová a skutky. Čo sa nebojí, že sa strápní. Rozumieš?

Cicuška - Práve akýsi pako pýtal moje miery. Spýtala som sa, či mi chce ušiť sako a prišlo mi, že „krava sprostá“ xixixi.

Algi – Si skvelá. Raz príde niekto, kto to ocení. Na ceste za tým pravým stretneme veľa ľavých.

SamSomSvoj – Dobré ráno, Agáta. Vybúvaná doružova?

Algi – Ahoj, Klingáčik. Neviem, či práve doružova. Možno tak do oranžovo-fialova 😊 Ako sa máš, ty? Dnes ráno som na teba myslela.

SamSomSvoj – Teraz super 😊 Dúfam, že som ťa v tom sne nenaháňal s motorovou pílou. Ako si prežila sobotku?

Algi - Najlepšie, ako sa len dalo. Ako sa darilo tebe? Spomínal si nejakú prácu.

SamSomSvoj – Bol to bez prehánania jeden z najkrajších dní, aké som zažil. Som trošku unavený, ale stálo to za to.

Algi – Usmievam sa. Skoro to znie, akoby si...

Cicuška – Moja zlatá priateľka 😊 Dík za povzbudenie. Nebojkaj, ja nie som žiadny zúfalec. Som realista. Cicky mi už nenarastú a jazyk neskráti. To sú vlastnosti, s ktorými u mužov totálne strácam body 😊

Algi – Stavím sa s tebou, o čo chceš, že sú aj takí, ktorí oceňujú šarm, bystrosť ducha a zmysel pre humor 😊

SamSomSvoj – ... Akoby som čo?

Algi – Nevieľ. Zazdalo sa mi, akoby bol v tvojom opise soboty závan romantiky. ☺ Samozrejme, že nebudem vyzvedat, len tsko závidieť ☺

Bexomplex - Ahoj, volm sa Peťo, pracujem na Podbanskom na hoteli a momentálne mm cel zariadenie len pre seba. Niet tu ani nohy. o keby si mi prišla robiť spoločnosť? Som masr, takže by ti so mnou zle nebolo ;o)

Algi – X

Cicuška - ☺ Stihnem toho anomlaka stretnúť v priebehu desiatich rokov? V štyridsiatke budem už totž star vyhoren kvarga. Budem si na stehnách at cigary a moje vrskav usta budú pripomnat anlny výstup ☺

Algi – xixixi, Bože, takto romantick predstavy m o svojej budúcnosti? Prestaň, lebo to skočí na mňa! ☺

SamSomSvoj – Odhalila si ma. Od začiatku viem, že si bystr iea ☺

Algi – Takže si verajok strávil v blízkosti niekoho, kto rozochvel tvoje zmysly? To je skvel. ivot je krátky. Moja susedka tvrd, že nestačí hadiet pred a za seba. Treba aj okolo seba.

SamSomSvoj – Musí to byť veľmi múdra ena. ☺

Algi – Poznám ta krátko, ale napriek tomu akosi tuším, že sa v tvojom živote niečo deje. Pe pozitívnejšie. Veselie. Myslím si, že si zaľben. To nie je otázka, len tušenie, takže nemusíš odpovedat.

SamSomSvoj – no. Som.

Agáta sa pousmiala. Priala mu to. Kady si

zaslúži trochu lásky. Ak sa mu podarilo nájsť tú pravú a jeho city budú opätované, čakajú ho krásne časy. Poznala ho len chvíľu, no mali k sebe blízko. Trochu však, a úplne nepochopiteľne, ucítila niečo ako drobné pichnutie pri srdci. Ďalší človek, ktorý možno našiel to, po čom túžia takmer všetci, len ona uviazla kdesi medzi očakávaniami, sklamaniami a spomienkami.

Z myšlienok ju vytrhlo klopanie. Na prahu stál Štefan. Dosť ju to prekvapilo. Tváril sa rozpačito. Pozvala ho dnu, no povedal, že by radšej ostal vonku. Ponúkla mu kávu, no on si vypýtal kakao. Zdalo sa jej to milé, také detské. Ľutovala, že nemá bodkované hrnčeky. Usadili sa v záhrade. Agáta si automaticky preplietla nohy do tureckého sedu. Ani jej nenapadlo, že sa to na „dámu v jej rokoch“ nehodí.

„Rozprávaj!“ vyzvala ho. Trochu sa ošíval, i keď úsmev z jeho tváre nezmizol. Mal na sebe červenú károvanú košeľu s krátkymi rukávami a džínsy s vystrapkanými trhlinami na stehnách a kolenách. Pravé chodidlo mal opreté cez ľavé koleno a jeho červené botasky, na ktorých šnúrkou voľne viseli po stranách, len dokresľovali jeho ležérny imidž. Svetlohnedý vrkoč nedržal tak dobre ako včera a pár pramienkov mu poletovalo okolo tváre. Má náušnicu... uvedomila si. Včera si to nevšimla. Malá kotva sa mu zatrblietala na uchu, keď si zaň zasunul prameň vlasov. Fakt kus pekného chlapa, povedala si v duchu.

Vybavila si toho sebedovedomého samčeka, čo tu včera pomáhal a zaujal jej priateľky. Porovnávala ho s týmto mužom. Zaujal dokonca aj Marišku. Neďivila sa.

„Nie, vôbec si o tebe nemyslím, že si šiši,“ prerušila ho a on vzápätí pokračoval.

Občas mu skočila do reči, položila niekoľko otázok, povedala svoj názor. Ubezpečoval ju, že nikomu nechce ublížiť. Agáta sa jeho opatrnosť zdala prehnaná. Skrátka, len chytal šťastie za pačesy, alebo aspoň za vlások, a to ho robilo ešte zaujímavejším. Ich rozhovor plynul v prirodzenom nenútenom duchu. Zo svojej ženskej pozície mu vyvrátila niekoľko domnienok. Povedala, že na zajace sa s bubnom nechodí, a on sa rozosmial. Odvetil, že zajačinu nemá rád a namiesto bubnov preferuje gitaru. Pred odchodom Agáta vbehla do domu a doniesla papier a pero. Chvíľu písala. Vďačne sa usmial. Poklad, ktorý mu podala, zasunul hlboko do zadného vrečka a potom ju objal.

„O chvíľku odchádzam, ale vrátim sa a budem dúfať.“

Popriala mu veľa šťastia. Keď vychádzal z dvora, obzrel sa a zamával jej.

Pomaly sa vrátila do kuchyne. To sú mi ale veci, povedala si v duchu. Položila hrnčeky do umývadla a potom si spomenula, že sa neodhlásila z Pokecu. Mala tam tri RP. Dve od Klingáčka a jednu od Julky.